

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118366587
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:6118366587.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : R.. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX X. nad O., právne zastúpený JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o. so sídlom Žilinská 14, 800 05 Bratislava, IČO 47 232 757 proti žalovaným : 1/ Ing. G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX R., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s. r. o. so sídlom Lehotského 4, 811 06 Bratislava, IČO 36 757 276, 2/ W.. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX R. o zaplatenie 4.999,28 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.999,28 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne:

zo sumy 217,36 € od 20.8.2016 do 20.9.2016,
zo sumy 217,36 € od 20.9.2016 do 20.12.2016,
zo sumy 217,36 € od 20.10.2016 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.11.2016 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.12.2016 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.01.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.02.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.03.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.04.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.05.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.06.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.07.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.08.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.09.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.10.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.11.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.12.2017 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.01.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.02.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.03.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.04.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.05.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.06.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.07.2018 do zaplatenia,
zo sumy 217,36 € od 20.08.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

Žalobca má proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalovaná 2/ má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica vrámci upomínacieho konania dňa 02.11.2018 domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplata sumy 4.999,28 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 217,36 € od 20.8.2016 do 20.9.2016, zo sumy 217,36 € od 20.9.2016 do 20.12.2016, zo sumy 217,36 € od 20.10.2016 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.11.2016 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.12.2016 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.01.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.02.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.03.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.04.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.05.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.06.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.07.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.08.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.09.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.10.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.11.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.12.2017 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.01.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.02.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.03.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.04.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.05.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.06.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.07.2018 do zaplata, zo sumy 217,36 € od 20.08.2018 do zaplata.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 04.11.2004 uzavrel so Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere, na ktorej základe mu veriteľ poskytol sumu 1 220 000,-Sk a žalobca sa ako dlžník zaviazal úver splácať v mesačných splátkach splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky nastala dňa 20.12.2004 a poslednej 20.01.2031. Následne žalobca uzavrel so žalovanými ako solidárnymi dlžníkmi zmluvu o pôžičke, na ktorej základe im poskytol sumu 1 220 000,-Sk, ktorú mali použiť na dostavbu ich rodinného domu v Ilave. Sumu 20 000,-Sk poskytol v hotovosti dňa 01.11.2004 a sumu 1 200 000,-Sk poskytol na účet dňa 01.11.2004. Žalovaný 1/ sa zaviazal v prítomnosti svedkov, že žalobcovi bude pôžičku splácať v mesačných splátkach, a to k 19. dňu v mesiaci, tj. mesačne vždy jeden deň skôr, ako splátku strhne banka žalobcovi z účtu. Výška splátok bola dojedaná podľa splátok, ktoré poskytuje žalobca banke na základe zmluvy o úvere zo dňa 04.11.2004. Žalovaní prestali pôžičku splácať, keď nezaplatili splátky splatné od 19.08.2016 do 19.08.2018, tj. 23 splátok po 217,36 eur. Žalovaní uhradili len 2 x sumu 217,36 eur, a to dňa 20.09.2016 a 20.12.2016. Poukázal na to, že to, že žalovaní vykonali tieto úhrady, len potvrdzuje, že sú si vedomí dlhu voči žalobcovi a podotkol, že pred týmto obdobím od roku 2004 uhrádzali splátky riadne. Voči žalovaným si žalobca uplatnil na rovnakom skutkovom základe v konaní sp.zn. 26C/35/2015 a sp.zn. 23C/236/2016 zaplata splátok za obdobie do 20.07.2016. Z dlžných splátok si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania.

3. V upomínacom konaní bolo žalobe vyhovie vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podali žalovaní včas odôvodnený odpor, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu a nakoľko žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde, vec bola tunajšiemu súdu postúpená dňa 11.02.2019.

4. Žalovaný 1/ v odpore tvrdil, že žaloba sa nezakladá na pravde a všetko je len vymyslený komplot voči nemu zo strany jeho exmanželky (žalovanej 2/), ktorá jeho bratom W. G. (žalobca) a O. G. už dávno sľúbila jeho malý podnikateľský priestor v I. X. a všetko nasvedčuje tomu, že im sľúbila aj jeho podiel na rodinnom dome v N. Namietal existenciu zmluvy o pôžičke, žiadnu ani žalobca k žalobe nepredložil, prehlásenie osôb zo dňa 07.04.2014 tiež namietal ako irelevantné, pretože neobsahuje podpis ani jedného zo žalovaných. Poukázal na to, že v konaní sp.zn. 26C/35/2015 bol vydaný platobný rozkaz č.k. 11Ro/102/2014-31, ktorý je voči žalovanej 2/ už právoplatný, ale žalobca si svoj nárok voči nej doposiaľ neuplatnil, a preto nevie, o čo žalobcovi ide. V ďalšom konaní žalovaný 1/ uviedol, že faktom je, že žalobca si zobral úver v sume 1.220.000,- Sk a peniaze previedol na účet žalovaných, avšak nikde nebola ani zmienka o existencii záväzkového vzťahu, iba o tom, že žalobca chcel pomôcť. Prehlásenie zo dňa 07.04.2014 namietal neskôr aj z dôvodu, že bolo spísaná takmer o 10 rokov neskôr, kedy si už nikto nič nepamätal a zainteresovaní len mohli počuť, že nejakú pôžičku si žalobca zobral a previedol peniaze na účet žalovaných. Poukázal podrobne na to, ako bol žalobcom a žalovanou 2/ bezdôvodne ohováraný a obviňovaný. Celá situácia nastala od podania návrhu na rozvod, lebo obaja bratia žalovaného 1/ sa triasli na podiel žalovaného 1/ na majetku, ktorý im mala sľúbiť manželka. Žalobca klamal už v roku 2017, keď tvrdil, že žalovaný 1/ mal pôžičku z Providentu, nič z toho nebola pravda. Takisto ho žalobca krivo obvinil z úverového podvodu v Slovenskej sporiteľni, ktorý úver ani

neexistoval a žiadal pripojiť príslušný spis z polície. Poukázal na iný úver z PSS v roku 1997, ktorý podpísal žalobca, ale on si to nepamätal, pričom žiadal, aby súd dal preskúmať podpis žalobcu na tejto zmluve, aby sa zistilo, či o úvere vedel alebo nevedel. Žalobca si ani nepamätá tento úver z roku 1997, ktorý mal podpísať, z čoho má pochybnosti o tom, ako si môže pamätať tento úver, ktorý mal poskytnúť žalovaným. V danej veci medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ nedošlo k vyporiadaniu BSM do troch rokov po rozvode, preto má zato, že žalobca si mal od žalovaných uplatniť dlh len v 1 od každého, a nie ich žalovať spoločne a nerozdielne. Žalobca býva na rodičovskej chalupe kde vlastní 1/3 domu, býva tam zadarmo a nikam nechce odísť, avšak vlastní len 1/3. Ďalší brat O. vlastní tiež len 1/3 a na vstupnej chodbe vyvesil oznámenie že ponúka 1/3 na predaj za 39 000 €. Je pozoruhodné, že suma 39 000 € skoro zodpovedá výške požičaj sumy 1 220 000,-Sk (40 496,53 €). Ak odráta amortizáciu a priráta vylepšenia na dome, je to taká istá suma, akú požaduje brat O. za predaj svojho podielu. Teda výška pôžičky, ktorú si zobral žalobca, nie je náhodná. Tá suma bola na prevod podielu jeho a jeho manželky na žalobcu, čo bolo dohodnuté v tom čase. Súčasťou dohody bolo, že žalobca im pomôže s dostavbou domu, sumou, ktorá bude v podstate 1/3 rodičovského domu, ktorý následne prepíšu. Súčasťou dohody tiež bolo, že žalovaný 1/ bude úver hradíť v splátkach až do času, do ktorého to bude vedieť utiahnuť. Po tomto čase žalobcovi ponúkol 1/3 domu na prevod, čo z nepochopiteľných dôvodov odmietol. Asi tomu nerozumel. Platba mala prebehnúť tak, že v aktuálnom čase by sa vychádzalo zo zostatku úveru, ktorý si zobral žalobca, a ktorého splácanie by v tomto momente prevzal na seba a žalovaným by doplatil len rozdiel zostatku na úveru a zvyšok sumy 40 496,58 €. Teda v danom prípade sa vôbec nejednalo o pôžičku, ale o kúpnu cenu za tretinový podiel na dome v Dubnici.

5. Žalovaná 2/ v odpore uviedla, že ak žalovaný 1/ prehováral svojho brata - žalobcu na to, aby si zobral na seba úver, ona pri tom nebola a ani o tom nevedela, pretože žalovaný 1/ vedel, že ona by s niečím takým nikdy nesúhlasila. Žalovaný 1/ zneužil jej dôveru mnohokrát a dlhy boli tiež hlavným dôvodom ich rozvodu. Ona chcela riešiť dlhy predajom spoločného domu, ale žalovaný 1/ s tým nesúhlasil, všetky nájom z prenájmu domu aj spoločného nebytového priestoru v Dubnici idú iba na účty žalovaného 1/, ona tiež výlučne sama hradí potreby spoločných detí. Je jej ľúto, v akej situácii sa ocitol žalobca, avšak so žalovaným 1/ sa jej nepodarilo o riešení problému diskutovať, o riešenie situácie sa ona so žalobcom opakovane snažila. Žiadala preto, aby súd uvedené okolnosti vzal do úvahy. Ďalej tvrdila, že v konaní sp.zn. 23C/236/2016 odznelo z úst svedka O., že ona pri dohode medzi žalobcom a žalovaným 1/ nebola a nie je pravda, že ona o všetkom vedela, v tom čase žalovaný 1/ investoval veľa peňazí do fondov, a keďže on vedel z predošlých rozhovorov s ňou, že ona s týmto nesúhlasí, nikdy jej nepovedal o peniazoch od žalobcu. Ona sa k týmto peniazom nikdy nedostala, nevyberala ich a je presvedčená, že ani neboli použité pre potreby dostavby ich domu v N.. Ak aj niekedy tento dlh voči žalobcovi uznala, bolo to len z morálneho hľadiska, pretože sa za správanie žalovaného 1/ ako svojho exmanžela hanbila, a preto sa to snažila nejako so žalobcom riešiť. Žalovaný 1/ aj tvrdil, že obaja sú v dlhoch rovnako, ale ona pri dohode so žalobcom nebola, o zmluve o pôžičke nevedela a peniaze neupotrebila, a preto žiada uvedené zohľadniť, nevedela ani o žiadnom nátlaku na žalobcu zo strany matky žalobcu a žalovaného 1/. Ona sa ani k výpisom z účtu nedostala, pretože žalovaný 1/ si ich pochtivo zakladal, on pôsobil aj ako finančný poradca a ona mu ako manželovi dôverovala, že všetko čo robí, robí v záujme celej rodiny. Nevie presne, kedy sa o zmluve o pôžičke dozvedela. Až do roku 2012 ani žiadne problémy neboli, ani sa o to nestarala, pretože financií na splácanie záväzkov bolo dosť, následne sa ale pomíňali, pretože žalovaný 1/ bol nezamestnaný. Všetko sa potom financovalo len z jej príjmu, mali veľa dlhov, a keď mala peniaze, platila to, čo uznala za dôležitejšie, pretože boli dlhy aj na elektrine či plyne.

6. Žalobca sa vyjadril tak, že odpor žalovaného 1/ považuje za účelový s cieľom oddialiť si splnenie svojej povinnosti. Poukázal na to, že pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná žiadna forma, a preto môže byť uzavretá aj ústne a neexistuje tiež žiadna dohoda jej účastníkov, ktorá by písomnú formu vyžadovala. Tiež uviedol, že záväzok žalovaných vznikol za trvania ich manželstva a žalovaná 2/ existenciu dlhu nespochybňuje. Odkázal na písomné prehlásenie osôb - rodičov žalovaného 1/ a bratov žalovaného 1/, z ktorých jeden je žalobca, ktorí prehlásili, že žalobca si zobral úver, požičal peniaze staršiemu bratovi - žalovanému 1/ na dostavbu rodinného domu a že sa žalovaný 1/ zaviazal riadne a včas zaviazal splácať ho v mesačných splátkach. K námietke o tom, že si žalobca doposiaľ neuplatnil nárok z platobného rozkazu v konaní sp.zn. 11Ro/102/2014 uviedol, že tento nadobudol právoplatnosť len voči žalovanej 2/, žalovaný 1/ podal proti nemu odpor a vo veci sa stále koná pod sp.zn. 26C/35/2015, pričom je len na uvážení žalobcu, kedy a či si svoj nárok uplatní alebo neuplatní cestou exekútora. Ostatné tvrdenia žalovaného 1/ podľa žalobcu s meritom veci vôbec nesúvisia a sú irelevantné. Následne doplnil, že po podaní žaloby boli realizované aj ďalšie splátky, ale vzhľadom na to, že bol pri platbách uvedený účel platby, tak žiadna z týchto platieb nebola započítaná na úhradu splátok, ktoré sú predmetom tohto konania. Splátky boli splácané asi 8 rokov - do roku 2012 zo spoločného účtu žalovaných, až potom

následne prestali z neznámeho dôvodu splácať s tým, že po následnej komunikácii sa obaja žalovaní dohodli, že predajú nehnuteľnosť v Trenčianskej Teplej, čo sa im aj podarilo za 5.300,- eur a touto sumou uhradili tie najstaršie splátky, ktoré sú predmetom úplne najstaršieho súdneho konania vedeného na tunajšom súde a časť tejto sumy bola použitá aj na úhradu splátok, ktoré sú predmetom konania vedeného v senáte 23C/236/2016. Čo sa týka zmeny výšky splátky objasnil, že tým, že je klient SLSP viac ako 20 rokov, požiadal banku o prehodnotenie úveru, a preto mu po rokoch z pôvodnej splátky uvedenej v zmluve vo výške 274,- eur túto ponížili na 217,36 eur. Opakovane banku o prehodnotenie žiadal aj teraz pár mesiacov dozadu, aktuálne je výška splátky cca 192,- eur. O zmene výšky splátky obom žalovaným poslal mail a žalovaný 1/ sa na neho v tejto súvislosti ošoučil, že prečo mu to oznamuje. K okolnostiam, za akých bola uzavretá zmluva o pôžičke uviedol, že to spáchal žalovaný 1/ s matkou, títo boli prítomní pri jej uzavretí. Matka žalobcu terorizovala, že keď žalovanému 1/ nepomôže finančne, že ich oboch vyhodí z domu. Takýmto spôsobom ona žalobcu vlastne dotlačila k tomu, až žalovanému 1/ nakoniec peniaze požičal. Žalovaný 1/ sa zaviazal, že určite nebude žiaden problém so splácaním a matka žalobcu uistila, že keď aj on bude potrebovať pomôcť, že aj oni mu za to pomôžu. Žalobca ešte doplnil, že niekedy v roku 2002 žalovaný 1/ chcel získať finančné prostriedky, a preto ich nahovoril, aby previedli na neho podiely, ktoré mali na tretiny v dome a že on toto využije a získa štátnu prémie. Pritom tiež bolo dohodnuté, že tie podiely prepíše naspäť na nich. Takto došlo k prevodu podielov a na to v roku 2002 si žalovaní zobrali úver asi 1.5 mil. SK. Keď žalobca chcel dostať úver vo výške 1.220,000 Sk, nemal už čo založiť, a preto žalovaní ručili predmetným domom, ktorý slúžil ako záloh.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je preukázané, že dňa 04.11.2004 Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ poskytla žalobcovi ako dlžníkovi a O. G. ako spoludlžníkovi (obaja sú bratmi žalovaného 1/) z titulu úveru sumu 1 220 000,-Sk (40 496,58 eur), ktorý sa jej dlžník a spoludlžník zaviazali vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 8 629,-Sk (286,43 eur) počnúc dňom 20.12.2004 až 20.01.2031. Uvedená suma 1 220 000,-Sk bola poskytnutá žalobcovi, a to na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX dňa 04.11.2004, pričom ten ju následne požičal žalovanému 1/, a to sumu 1 200 000,-Sk prevodom na spoločný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX žalovaného 1/ a žalovanej 2/, ako to vyplýva z výpisu z účtu na č.l. 15 spisu. Z výpisov z účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že žalobca realizoval úhradu splátky úveru č. XXXXXXXXXXXX pravidelne v období od 20.08.2016 do 20.08.2018. Z účtu žalovaných 1/ a 2/ č. XXXXXXXXXXXX/XXXX boli podľa výpisu z účtu žalobcu realizované dve platby po 217,36 eur, a to dňa 20.09.2016 a 20.12.2016.

9. Po podaní žaloby boli vykonané úhrady podľa výpisu z účtu, ktoré vykonal žalovaný 1/ v sume 687,50 eur s poznámkou „platby 1 za 10/2018 v sume 108,48, 11-12/2018 v sume 289,44 + 1-3/2019 v sume 289,44 spolu 687,56“ a od žalovanej 2/ v sume 99,- eur a 99,- eur, obe platby s poznámkou „od M. W.“. Z emailu žalovaného 1/ z 20.03.2019 vyplýva, že žalovaný 1/ oznamuje žalobcovi, že mu zaplatil sumu 687,59 eur, čo zodpovedá polovici platieb na jeho úver od 09/2018 do 03/2019 a ďalej bude platiť po polovici, teda po 96,48 eur.

10. Z emailu žalovaného 1/ zo dňa 06.03.2014 súd zistil, že žalovaný 1/ žalobcovi uviedol okrem iného i nasledovné: „de facto by nastal stav, že pôžičku ktorú máš od SLSP a ktorú si za posledné obdobie splácal za mňa“, z čoho súd usudzuje, že žalovaný 1/ si bol vedomý záväzku z titulu pôžičky od žalobcu.

11. Z prehlásenia žalobcu, O. G., T. G. a M. G. zo dňa 07.04.2004 vyplynulo, že tieto osoby zhodne uviedli, že žalobca si dňa 04.11.2004 zobral úver č. XXXXXXXXXXXX, kde ako spoluručiteľ vystupuje jeho brat O. G. v sume 1.220.000,- Sk a tieto peniaze požičal staršiemu bratovi - žalovanému 1/ a jeho manželke - žalovanej 2/ dňa 04.11.2004 v sume 20.000,- Sk v hotovosti a dňa 04.11.2004 prevodom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX sumu 1.200.000,- Sk a takto požičané peniaze slúžili na dostavbu rodinného domu žalovaných v Ilave - N.. Žalovaný 1/ sa ústne zaviazal, že úver bude žalobcovi riadne splácať a to mesačne vždy jeden deň vopred, ako banka strhne žalobcovi peniaze z účtu s prvou splátkou 20.12.2004 a poslednou splátkou 20.01.2031. Uviedli, že údaje sú pravdivé a sú si vedomí právnych následkov nepravdivej svedeckej výpovede.

12. V konaní nebolo sporné, že na podklade totožných skutkových tvrdení sa vedú medzi totožnými stranami na tunajšom súde aj konania sp.zn.26C/35/2015 a sp.zn. 23C/236/2016, kde si žalobca uplatnil

dĺžné splátky splatné v predošlých obdobiach, pričom v konaní pod sp.zn. 26C/35/2015 bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol ale len voči žalovanej 2/ právoplatnosť.

13. Z kúpnej zmluvy zo dňa 02.01.2013 uzatvorenej medzi žalovanými 1/ a 2/ ako predávajúcimi a žalobcom a Vladimírom G. ako kupujúcimi mal súd zistené, že predávajúci previedli na kupujúcich vlastnícke právo každému v rozsahu 1/3 na rodinnom dome súp.č. XXX a pozemku N. parc.č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 599m² zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. X. nad O. a to za kúpnu cenu 1,- eur za každú tretinu. O. vlastníckeho práva na podklade tejto kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím vtedajšej Správy katastra Ilava zo dňa 07.02.2013 pod V 136/2013. Z oznámenia O. G. zo dňa 15.03.2018 vyplynulo, že tento oznámil žalobcovi, žalovaným 1/ a 2/ úmysel predat' uvedený 1/3-spoluvlastnícky podiel na tejto nehnuteľnosti za kúpnu cenu 39.000,- eur s tým, že uvedeným ostatným podielovým spoluvlastníkom oznámil možnosť využiť predkupné právo na 1/3 nehnuteľností za cenu 39.000,- eur, resp. formou výmeny za zachovalý dvojizbový byt s balkónom.

14. V konaní nebolo sporné, že manželstvo žalovaných 1/ a 2/ bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 34P/59/2014 čo do rozvodu právoplatným dňa 02.04.2015.

15. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením zápisnice z pojednávania zo dňa 24.07.2019 vo veci sp.zn.23C/236/2016, kde ako svedok vypovedal Vladimír G., brat žalobcu a žalovaného 1/, ktorý vrámcí výsluchu uviedol, že v roku 2004 bola na prízemí domu v Dubnici nad Váhom uzavretá dohoda pod nátlakom ich matky, na základe ktorej si žalobca zobral úver 1.220.000,- eur poskytol ho žalovanému 1/, pričom dohoda bola taká, že úver bude v splátkach splácať žalovaný 1/ žalobcovi vo výške, ako žalobca tento úver hradí. Dohody sa zúčastnili jeho matka, otec, žalobca, žalovaný 1/, ale žalovaná 2/ sa jej nezúčastnila. Ona v obývacej miestnosti pri dohode nebola a svedok si myslí, že o tom ani nevedela. Uviedol, že je čistým bludom, ak žalovaný 1/ tvrdí, že by daná pôžička mala predstavovať nejaký preddavok na nejakú kúpnu cenu. Uviedol, že uvedenej dohode predchádzali ešte 2-3 roky dohadovania, keď sa jemu aj žalobcovi matka vyhrážala, že ak žalovanému 1/ nepomôžu, tak ich vyhodí z domu. Potom sa o 10 rokov spisovala zápisnica o tejto pôžičke. Uviedol, že financie dostal žalovaný 1/ od žalobcu pod nátlakom ich matky. Svedkyňa Silvia N., partnerka žalobcu, podľa oboznámenej zápisnice vypovedala, že o pôžičke pre žalovaného 1/ sa dozvedela asi okolo roku 2007, keď jej žalobca povedal, že si vzal úver 1.220.000,- Sk na svoje meno a do úveru ho dotlačila matka, ktorá dobiedzala do neho aj bratF., nech žalovanému 1/ pomôžu. Úver sa zaviazal splácať žalovaný 1/ sám, a keď nemal peniaze, uhrádzala ho jeho matka. Uviedla, že išlo 100% o pôžičku a nešlo o žiadnu predkupnú cenu. Tiež uviedla, že emailom žalovaný 1/ žiadal od žalobcu o ďalších 20.000,- eur, s tým, že mu ním vyplatí dlžobu z toho prvého úveru a v emaili aj potvrdil existenciu predmetnej pôžičky. Na predmetnom pojednávaní žalovaný 1/ výslovne uviedol, že nerozporuje poskytnutie pôžičky, avšak tvrdil, že bola poskytnutá obom žalovaným. Žalovaný 1/ uviedol, že manželka bola prítomná na rokovaníach a o všetkom vedela, on ju o všetkom informoval.

16. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“), z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2, Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 145 ods. 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 147 ods. 1 OZ, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Súd sa najskôr vysporiadal s procesnými otázkami, ktoré v spore vystali, a síce s otázkou neodročenia pojednávania na žiadosť žalovaného 1/ a konaním v jeho neprítomnosti, ako aj ním vznesenou námietkou zaujatosti voči konajúcej sudkyňi.

18. Námietku zaujatosti, ktorú vzniesol žalovaný 1/ na pojednávaní (skôr, než z pojednávania dobrovoľne odišiel), súd posúdil v zmysle § 53 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Žalovaný 1/ uviedol, že vznáša námietku zaujatosti voči sudkyňi, pretože sudkyňa porušuje jeho ústavné práva, keď jeho advokát žiadal včas o odročenie pojednávania z dôvodu vopred plánovaných neodkladných okolností vo verejnom záujme, ktorej žiadosti nebolo vyhovené a súd ho núti do výmeny advokáta a chce mu nanútiť nútené služby iného advokáta, čo je v rozpore s Ústavou SR, ktorá má prednosť pred zákonmi. Takto vymedzené dôvody námietky zaujatosti sú výlučne okolnosťami spočívajúcimi v procesnom postupe sudcu, s ktorým žalovaný 1/ nesúhlasí, nakoľko sa domnieva, že je týmto procesným postupom súdu v prejednávanej veci ukrátený na svojich procesných právach. Takto ním vymedzený dôvod zaujatosti sudkyne je však nutné podradiť pod cit. zákonné ustanovenie, pričom na takto odôvodnenú námietku zaujatosti sa neprihliada a ani sa nepredkladá na rozhodnutie nadriadenému súdu. Súd preto na pojednávaní strany sporu oboznámil s týmto postupom, pre ktorý na námietku zaujatosti prihliadať nebude a konal ďalej, pričom žalovaný 1/ ani potom neuviedol žiadne okolnosti, ktorými by odôvodňoval pomer sudkyne k sporu, stranám či ich zástupcom a pre ktoré by boli dané pochybnosti o jej nezaujatosti.

19. K procesnému postupu sudkyne, s ktorým žalovaný 1/ nesúhlasil, a síce k nevyhovaniu žiadosti o odročenie pojednávania, súd uvádza nasledovné:

20. Žalovaný 1/ žiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu o odročenie pojednávania nariadeného na deň 22.08.2019 emailom zo dňa 19.07.2019 z dôvodu, že sa koná zasadnutie dozornej rady spol. Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a.s. a ako člen dozornej rady sa zasadnutia právny zástupca žalovaného 1/ musí zúčastniť. Súd mu dňa 24.07.2019 emailom oznámil, že pojednávanie na základe tejto žiadosti odročené nebude, pretože nejde o dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Dňa 14.08.2019 opakovane právny zástupca žalovaného 1/ žiadal o odročenie pojednávania z totožného dôvodu s tým, že jeho účasť na dozornej rade je vo verejnom záujme, keďže ide o štátnu akciovú spoločnosť a doplnil, že žalovaný 1/ s pojednávaním bez prítomnosti jeho ako advokáta nesúhlasí. Súd oznámil právnenmu zástupcovi žalovaného 1/ emailom dňa 16.08.2019, že na svojom predošlom stanovisku zotráva a pojednávanie odročené nebude. Emailom doručeným súdu dňa 20.08.2019 právny zástupca žalovaného 1/ okrem toho, že opakovane žiadal o odročenie pojednávania z totožného dôvodu namietal, že mu nebolo riadne doručené predvolanie na pojednávanie, a preto s konaním pojednávania nesúhlasil a pre prípad konania pojednávania sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil. Súd emailom dňa 21.08.2019 opakovane oznámil právnenmu zástupcovi žalovaného 1/, že pojednávanie odročené nebude a súčasne vysvetlil, akým spôsobom bolo žalovanému 1/ doručené predvolanie na pojednávanie. Emailom zo dňa 21.08.2019 aj žalovaný 1/ žiadal o odročenie pojednávania z totožného dôvodu, na ktorý email súd reagoval obratom odpoveďou, podľa ktorej súd zotrval na svojom stanovisku a pojednávanie neodročil. Z rovnakého dôvodu žalovaný 1/ žiadal odročiť pojednávanie aj priamo na pojednávaní, na ktoré sa osobne dostavil, ale z ktorého neskôr z vlastnej vôle odišiel, o ktorej žiadosti súd rozhodol uznesením na pojednávaní tak, že sa mu nevyhovuje.

21. Podstatou žiadosti o odročenie pojednávania bola nemožnosť advokáta zúčastniť sa pojednávania, pre prekážku, ktorou bola jeho účasť na zasadnutí dozornej rady obchodnej spoločnosti. Súd v prvom rade konštatuje, že ani k jednej z opakovaných žiadostí o odročenie pojednávania nebol pripojený žiaden doklad, ktorý by preukazoval tvrdenú prekážku advokáta v účasti na pojednávaní, keď advokát žalovaného 1/ nepreukázal, že skutočne sa koná predmetné zasadnutie, na ktoré sa musí dostaviť a že toto zasadnutie koliduje s termínom pojednávania, a to jednak dátumom, ale aj časom. Súd nemôže akceptovať len takú žiadosť, kde advokát oznámi, že „má kolíziu“, ale advokát je povinný predložiť súdu úplnú žiadosť, v ktorej predovšetkým preukáže existenciu prekážky, ktorá mu v účasti na pojednávaní bráni. Toto nebolo splnené ani v jednej z viacerých žiadostí, pričom súd nie je povinný sám vyhľadávať alebo overovať, či skutočne a kedy zasadá orgán obchodnej spoločnosti, ktorej je advokát členom. Už len pre tento základný nedostatok žiadosti o odročenie pojednávania nebolo možné žiadosti vyhovieť, keďže existencia dôvodu na odročenie pojednávania nebola vôbec preukázaná. Okrem toho však súd má za to, že nie je splnená podmienka v zmysle § 183 ods. 1 a 2 CSP, a síce, že pojednávanie je možné odročiť len z vážneho dôvodu a súčasne a zároveň nemožno od advokáta žalovaného 1/ požadovať, aby sa nechal na pojednávaní zastúpiť. Zákon vytvára konštrukciu, že ak je strana zastúpená advokátom a tento požiadava o odročenie pojednávania z dôvodu prekážky na jeho strane, vždy od neho možno spravodlivo požadovať, aby sa nechal zastúpiť iným advokátom. Z uvedeného pravidla existujú dve výnimky, a síce existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a ak advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto (a nie iným) advokátom. Súd má za to, že ani jedna z týchto výnimiek nebola v prejednávanej veci naplnená, a teda bolo spravodlivé od advokáta žiadať, aby sa nechal na pojednávaní zastúpiť. Tvrdená (ale nepreukázaná) prekážka na strane advokáta žalovaného 1/ nenastala krátko pred pojednávaním, teda v takom krátkom časovom okamihu, že by si advokát nemohol či nestihol ustanoviť za seba substitučného zástupcu. Práve naopak, advokát žalovaného 1/ avizoval tvrdenú prekážku prvýkrát 19.07.2019, teda viac než mesiac pred pojednávaním, a teda nejde o prípad, kedy by pre krátkosť času nebolo možné objektívne nájsť za seba substitučného zástupcu. Hoci žalovaný 1/ tvrdil, že išlo o neodkladné povinnosti advokáta, súd má za to, že nešlo o okamžitú a neočakávanú prekážku, ktorá by zabránila advokátovi sa pojednávania zúčastniť, ale o okolnosť, o ktorej vedel dlhší čas, ktorá bola plánovaná, a preto v takejto situácii bolo možné žiadať od neho, aby si za seba ustanovil pre toto pojednávanie substitučného zástupcu. Rovnako tak nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ odôvodnene trval na zastúpení týmto a nie iným advokátom, pričom aj táto podmienka musí byť súdu náležite preukázaná. Pri hodnotení tejto výnimky súd musí vychádzať z individuálnych okolností prípadu. V prejednávanej veci ale nejde o prípad dlhotrvajúceho sporu, obsiahleho spisového materiálu, nešlo ani o pojednávanie niekoľko v poradí, ktoré by nadväzovalo obsahovo na závery pojednávania predošlých, nejde ani o spor, kde by sa vyžadovala osobitá špecializácia advokáta, pre ktorú by prípadne bolo dôvodné, že klient trvá na tomto a žiadnom inom advokátovi z odborného hľadiska, a preto súd má za to, že posúdiac aj individuálne okolnosti prípadu, tento spor nevykazuje také znaky, pre ktoré by bolo skutočne racionálne a odôvodnené trvať na zastúpení žalovaného 1/ týmto advokátom a žiadnym iným. Z týchto všetkých dôvodov súd vyhodnotil opakované (ale obsahovo totožné) žiadosti o odročenie pojednávania za nedôvodné, a preto im nevyhovet. Pokiaľ žalovaný 1/ sa bránil aj tým, že súd nedôvodne odročil skoršie pojednávanie pôvodne nariadené na deň 09.07.2019 na žiadosť žalovanej 2/ a že týmto súd mal určitým spôsobom zasiahnuť do jeho procesných práv, s týmto argumentom sa súd nestotožnil. Žalovaná 2/ si predovšetkým splnila svoju primárnu povinnosť, keď na rozdiel od žalovaného 1/ riadne preukázala existenciu prekážky v účasti na pojednávaní predložením zmluvy o obstaraní zájazdu zo dňa 29.04.2019, keď naproti tomu žalovaný 1/ vôbec dôkaz o existencii prekážky na strane advokáta súdu ani len nepredložil. Okrem toho sa žiada dodať, že nakoniec aj sám žalovaný 1/ žiadal zhodne ako žalovaná 2/ o odročenie pojednávania pôvodne nariadeného na deň 09.07.2019, čiže odročením tohto pojednávania v konečnom dôsledku súd konal zhodne s vôľou žalovaného 1/, ktorý tiež požadoval jeho odročenie.

22. Okrem toho advokát žalovaného 1/ namietal, že pojednávanie nariadené na deň 22.08.2019 sa nemôže konať, pretože naň nebol žalovaný 1/ riadne predvolaný. Ani s touto námietkou sa súd nestotožnil, keďže žalovaný 1/ bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Predvolanie na pojednávanie datované dňom 18.06.2019 súd doručoval žalovanému 1/ dňa 18.06.2019, tj. v čase, keď žalovaný 1/ ešte ani neudelil advokátovi plnomocenstvo a kedy nebolo súdu ešte oznámené právne zastúpenie žalovaného 1/ advokátom, nakoľko plnomocenstvo žalovaného 1/ na zastupovanie advokátom datované dňom 20.06.2019 bolo súdu doručené až dňa 01.07.2019. Pokiaľ nie je súdu doručené plnomocenstvo udelené stranou sporu svojmu právnenému zástupcovi, súd koná so stranou sporu osobne. Plnomocenstvo pre žalovaného 1/ expedované dňa 18.06.2019, žalovaný 1/ prevzal

do vlastných rúk (do aktivovanej elektronickej schránky žalovaného 1/) dňa 01.07.2019. O termíne konania pojednávania žalovaný 1/ pritom vedel osobitne aj na základe jeho nazretia do spisu dňa 01.07.2019, kedy si vyhotovil fotokópiu predvolania na pojednávanie na deň 22.08.2019. Plnomocenstvo na zastupovanie žalovaného 1/ bolo súdu doručené dňa 01.07.2019, až odkedy vo vzťahu k súdu nastali účinky plnomocenstva, pričom súd nie je povinný opakovane predvolávať ešte aj cestou advokáta už raz riadne predvolanú stranu sporu, ktorá si až dodatočne zvolila advokáta. Okrem toho treba dodať, že advokát žalovaného 1/ bol s termínom pojednávania navyše oboznámený aj emailom dňa 08.07.2019 (čl. 149), na ktorý email reagoval svojimi opakovanými žiadosťami o odročenie pojednávania (prvýkrát 19.07.2019), a preto je zrejmé, že nielen žalovaný 1/ ale aj advokát mali riadnu a včasnú vedomosť o termíne konania pojednávania. Žalovaný 1/ bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, pričom javí sa účelovým, že nedoručenie predvolania bolo namietané až v poradí tretej emailovej žiadosti advokáta o odročenie pojednávania, keď dovtedy nedoručenie predvolania vytykané nebolo. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd ani z tohto dôvodu pojednávanie nezrušil, resp. neodročil.

23. Na pojednávanie dňa 22.08.2019 sa dostavil žalovaný 1/, jeho právny zástupca sa z pojednávania ospravedlnil (email z 20.08.2019), súd preto v kontexte vyššie uvedeného odôvodnenia konal v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného 1/. Pred samotným otvorením pojednávania (potom, čo súd neprihliadol na žalovaným 1/ vnesenú námietku zaujatosti) žalovaný 1/ s odôvodnením, že sa takéhoto pojednávania ďalej zúčastňovať odmieta, z pojednávacej miestnosti odišiel. Súd konal ďalej preto aj v neprítomnosti žalovaného 1/, nakoľko tento z vlastnej vôle bez ospravedlnenia z pojednávania odišiel, pričom žalovaný 1/ si musí byť vedomý následkov plynúcich z takéhoto rozhodnutia, keď podľa názoru súdu, ak strana sporu svojvoľne opustí pojednávanie, potom sú splnené podmienky na pojednávanie v jeho neprítomnosti a konaním v jeho neprítomnosti nedochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom. Nesúhlas s procesným postupom sudcu totiž nie je dôvodom, aby strana sporu z pojednávania odišla a takéto konanie strany sporu nie je ani objektívnym dôvodom na strane žalovaného 1/, pre ktorý by súd mal ospravedlniť túto jeho neúčast' na pojednávaní a pojednávanie odročiť. Súd preto zo všetkých vyššie uvedených dôvodov konal v neprítomnosti žalovaného 1/ a jeho právneho zástupcu.

24. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne, a to vo vzťahu k žalovanému 1/.

25. Súd mal v konaní zistené a ani nebolo sporné, že suma 1.220.000,- Sk poskytnutá na účet žalobcovi na základe zmluvy o úvere uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 04.11.2004 bola prevedená na spoločný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX žalovaného 1/ a žalovanej 2/ v rozsahu 1.200.000,- Sk a že suma 20 000,-Sk bola poskytnutá žalovanému 1/ v hotovosti. Čo do výšky poskytnutej finančnej čiastky alebo spôsobu jej poskytnutia (bezhotovostne, hotovostne) žalovaní konkrétne námietky neformulovali, rovnako tak nebolo sporné, že tieto finančné prostriedky v tomto rozsahu boli reálne odovzdané. Záver o poskytnutí sumy 1 220 000,-Sk žalovanému 1/ a záväzok žalovaného 1/ túto pôžičku splácať v pravidelných mesačných splátkach, splatných k 19. dňu vo výške, ktorú žalobca hradí banke, je preukázaný výpoveďou brata žalobcu a žalovaného 1/ Vladimíra G., ktorú súd oboznámil prečítaním zápisnice z pojednávania zo dňa 24.07.2019 vo veci sp.zn. 23C/236/2016, kde tento svedok výslovne uviedol, že žalobca si úver 1 220 000,-Sk zobral a poskytol ho žalovanému 1/, ktorý mu ho mal splácať tak, ako sám žalobca úver uhradza. Splatnosť splátok v deň predtým, ako bola splatnosť úveru žalobcu a výšku poskytnutej sumy žalobcom, preukazuje prehlásenie z 07.04.2014, kde sa uvádza, že žalovaný 1/ sa zaviazal žalobcovi platiť splátky deň predtým, ako ich strhne banka, pričom sa tam uvádza aj poskytnutá výška 1 220 000,-Sk. Ak žalobca mal výhrady voči tomuto prehláseniu, keď namietal, že si osoby uvedené na tomto prehlásení nemohli pamätať dohodu, ktorá mala vzniknúť pred viac ako 10 rokmi, súd uvádza, že žalovaný 1/ len namietal nemožnosť zaznamenať úkon spred dlhšieho obdobia, ale ani neuviedol, aké konkrétne výhrady čo do obsahu tohto prehlásenia má, čo prípadne bolo zaznamenané inak nezodpovedajúc vzájomnej skoršej ústnej dohode. Ak namietal, že účastníci tohto prehlásenia len mohli počuť, že si žalobca zobral úver a peniaze previedol na účet žalovaných, súd konštatuje, že prehlásenie podpísali najmä osoby, vo vzťahu ku ktorým bolo preukázané, že osobne boli prítomné pri dohode žalobcu a žalovaného 1/ o podmienkach pôžičky, keď bolo preukázané, že prítomná bola okrem žalobcu a žalovaného 1/, aj ich matka a ich braG., ktorý skutočnosti v prehlásení uvedené navyše potvrdil aj v pozícii svedka v konaní sp.zn. 23C/236/2016. Nejde preto o prehlásenie osôb, ktoré môžu o určitých skutočnostiach vedieť iba z počutia, ale o prehlásenia osôb, ktoré boli prítomné pri dohode o podmienkach zmluvy. Navyše je dôvodné sa domnievať, že vzhľadom na to, že pôžička stále nie je žalobcovi splatená, a teda ide o „živú“ pôžičku, ide o skutočnosť, o ktorej majú osoby prítomné pri tvorbe zmluvy stálu vedomosť, majú podmienky zmluvy stále v pamäti, a preto bez ďalšieho nemožno tvrdiť, že si osoby prítomné pri ústnej dohode v žiadnom prípade nemôžu pamätať, čo

bolo dohodnuté. Navyše obsah tohto prehlásenia neodporuje ani zisteniam, ktoré vyplynuli z ostatných vykonaných dôkazov. Výpoveď svedka Vladimíra G., ktorý výslovne potvrdil, že bol osobne prítomný pri ústnej dohode o pôžičke teda potvrdzuje existenciu povinnosti žalovaného 1/ pôžičku splácať, rovnako ako to potvrdzuje aj obsah vyhlásenia z 07.04.2014. V konečnom dôsledku, aj email z 06.03.2014, ktorý adresoval žalovaný 1/ žalobcovi potvrdzuje, že sám žalovaný 1/ jednoznačne vnímal svoj záväzok voči žalobcovi titulom zmluvy o pôžičke a nie iným titulom, keď v emaili uvádza „de facto by nastal stav, že pôžičku ktorú máš od SLSP a ktorú si za posledné obdobie splácal za mňa“, a teda (aj vzhľadom na to, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný 1/ pôsobil aj ako finančný poradca), musel si byť vedomý toho, akým úkonom je pôžička a aké povinnosti z takéhoto vzťahu dlžníkovi plynú. V konaní sp.zn. 23C/236/2016, ktorú zápisnicu z 24.07.2019 súd oboznamoval, nakoniec právny zástupca žalovaného 1/ aj sám žalovaný 1/ v záverečnej reči súhlasili s tým, že sa jednalo o pôžičku, poskytnutie pôžičky nerozporovali, avšak tvrdili, že bola poskytnutá obom žalovaným. To, že sa jednalo o pôžičku teda jednoznačne vyplynulo z vykonaného dokazovania, a tvrdenia žalovaného 1/ tiež v konaní produkované, že sa malo jednať len o pomoc žalobcu, príp. o preddavok na kúpnu cenu za dom, v konaní neboli ničím preukázané, práve naopak, tieto tvrdenia sú v jasnom rozpore so skutočnosťami z dôkazov zistenými a prakticky aj s vyhlásením žalovaného 1/ v záverečnej reči v konaní sp.zn. 23C/236/2016, ktoré už súd uviedol vyššie. Skutočnosť, že sa jednalo o pôžičku a nie o dar svedčí aj fakt, že splátky pôžičky boli splácané riadne až do roku 2012 (čo zhodne potvrdil žalobca aj žalovaná 2/) a tiež to, že aj po podaní žaloby došlo k úhrade časti splátok (aj keď nie tých, ktoré sú predmetom toho konania, ale skorších splátok). Ak by žalovaný 1/ trval na tom, že sa nejedná o pôžičku, ale o pomoc, dar, alebo o žalobcom mu zaplatený preddavok na kúpnu cenu, celkom jednoznačne by nemal dôvod čokoľvek žalobcovi postupne splácať. Navyše i svedok Vladimír G. tieto tvrdenia žalobcu označil za výmysly. Zámer, že by suma 1 220 000,-Sk mohla predstavovať časť kúpnej ceny za podiel na dome, použil žalobca za účelom možnosti dohody so žalovaným 1/ ako vyriešiť splácanie pôžičky medzi nimi, čo dokladá mailová komunikácia zo dňa 06.03.2014, pričom z nej vôbec nevyplýva, že by sa od počiatku malo jednať o kúpnu cenu za dom, ako tvrdil žalovaný 1/. Z mailovej komunikácie vyplýva, že to, žeby sa pôžička mohla použiť na zaplatenie ceny domu, bol len návrh žalobcu žalovanému v roku 2014, teda dávno potom, ako došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, pričom žalovaný 1/ sa tento návrh riešenia pôžičky snažil v rámci svojej procesnej obrany využiť tak, že takáto dohoda bola od počiatku, teda že v skutočnosti nešlo o pôžičku, ale o kúpnu cenu za dom, pričom jej existencii vôbec nič nenasvedčuje.

26. Všetky vyššie uvedené zistenia preukazujú pravdivosť tvrdenia žalobcu, že sumu 1 220 000,-Sk poskytol žalobca žalovanému 1/ a pravdivosť tvrdenia o záväzku ju splácať vo výške, v akej žalobca uhradza svoj záväzok banke a že žaloba nebola podaná v záujme spolčenia sa proti nemu tak, ako to v písomných podaniach žalovaný 1/ prezentoval. To, že medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o dni splatnosti splátok a jej výške, tj. že sa jednalo o pôžičku, ktorú sa žalovaný 1/ zaviazal hradiť v splátkach splatných k 19. dňu vo výške, ktorú žalobca hradí banke, vyplýva jednak z prehlásenia zo dňa 07.04.2014 ale aj z toho, že v takomto režime boli splátky do roku 2012 aj splácané a aj dve splátky pripísané na účet žalobcu dňa 20.09.2016 a 20.12.2016 boli zaplatené v sume 217,36 eur, teda vo výške aktuálnej splátky úveru žalobcu voči Slovenskej sporiteľni, a.s., keďže v konaní nebolo sporné, že žalobcovi po prehodnotení úveru bankou boli splátky oproti splátkam uvedeným v úverovej zmluve znížené a takéto znížené splátky mu boli viac či menej pravidelne aj uhrádzané (výška aktuálnej splátky pritom vyplynula z výpisov z účtu žalobcu za obdobie od 08/2016 do 08/2018). Je teda zrejmé, že pokiaľ sa dlhodobo dodržiavala dohoda o výške a termíne splatnosti splátok, podmienky splácania pôžičky boli riadne dohodnuté a tieto boli zmluvným stranám zmluvy o pôžičke aj známe.

27. Zhrnúc uvedené, z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 04.11.2004 poskytol žalobca žalovanému 1/ sumu 1 220 000,-Sk, ktorú sa žalovaný zaviazal 1/ vrátiť žalobcovi v splátkach splatných vždy k 19. dňu v mesiaci v sumách zodpovedajúcim povinnosti žalobcu uhrádzať jemu poskytnutý úver Slovenskej sporiteľni, a.s. až do dátumu konečnej splatnosti, ktorý si žalobca zobral za účelom poskytnutia pôžičky pre žalovaného 1/. Uvedená zmluva predstavuje zmluvu o pôžičke, na ktorej základe vznikla žalovanému 1/ povinnosť vrátiť pôžičku v dojednaných mesačných splátkach, ktoré boli v rozhodnom žalovanom období v sume 217,36 eur. Tiež možno uzavrieť, že pôžička bola dohodnutá ako úročená, pretože poskytnutá istina 1.220.000,- Sk vzhľadom na počet a výšku mesačných splátok, je v konečnom dôsledku preplatená, vo vzťahu k čomu súd konštatuje, že existencia dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke je v súlade so zákonom. Vymedzené sú splátky splatné v období mesiacov august 2016 až august 2018 (čo je celkom 25 mesiacov), s výnimkou splátok uhradených v dňoch 20.09.2016 a 20.12.2016, pričom tieto úhrady boli započítané na úhradu splátok najskôr splatných, teda na úhradu splátok splatných v auguste 2016 a septembri 2016 (toto je možné jednoznačne dovodiť aj

zo spôsobu uplatnenia úrokov z omeškania). Teda, keď zohľadníme splátky splatné v danom období a dve vykonané úhrady, celkovo je predmetom konania za toto obdobie záväzok uhradiť 23 splátok v sume 217,36 eur splatných v mesiacoch október 2016 až august 2018. Dôkazné bremeno ohľadne toho, že splátky žalovaný 1/ riadne uhradil, mal žalovaný 1/, ktorý riadne a včasné uhradenie splátok, ktoré sú predmetom konania, nepreukázať. Žalobca potvrdil, že úhrady vykonané žalovanými, vrátane úhrad vykonaných z prostriedkov z predaja nehnuteľnosti žalovaných v sume 5.300,- eur, boli použité na úhradu splátok skôr splatných, ktoré sú predmetom iných súdnych konaní. Úhrady splátok vykonané po podaní žaloby, pri ktorých bol v poznámke uvedený účel (vymedzené boli presne splátky, ktoré sa tou-ktorou úhradou platia) boli započítané na takto dlžníkom vymedzené splátky, ktoré sú ale splátkami splatnými z neskoršieho obdobia, ako je v tomto konaní žalované, teda ani takto uhradené splátky neboli predmetom tohto konania. Voči spôsobu započítavania platieb v konaní námietky neboli vznesené a nebolo ani v konaní preukázané, že by k úhrade splátok žalovaných v tomto konaní došlo čo i len čiastočne. Celková výška neuhradených splátok predstavuje sumu 4.999,28 eur (23 splátok x 217,36 eur), a nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by táto suma bola uhradená čo i len sčasti, súd žalobe voči žalovanému 1/ vyhovel. Vo vzťahu k žalovanej 2/ nebolo možné žalobe vyhovieť, čo súd odôvodňuje v ďalšom texte.

28. Nakoľko žalovaný 1/ neuhradil tieto splátky včas, dostal sa s ich úhradou do omeškania nasledujúcim dňom po ich splatnosti. Z uvedeného dôvodu má žalobca nárok na úrok z omeškania s úhradou týchto splátok (§ 517 ods.1 a ods. 2 OZ). Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Výšku úrokov z omeškania v občianskom práve nemožno dojednať nad rámec ustanovený zákonom a z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné.

29. Žalovaný 1/ sa dostal s ich úhradou do omeškania vždy dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej-ktorej splátky, teda vždy od 20.dňa v mesiaci, ako si to uplatnil správne žalobca. Tak, ako to súd vyššie odôvodnil, bolo zistené, že splátky pôžičky boli splatné podľa dohody vždy k 19.dňu v mesiaci. Výška splátky v žalovanom období bola 217,36 eur (z dôvodu poníženia splátky bankou), čo nebolo sporné. Splátky splatné v mesiacoch október 2016 až august 2018 neboli uhradené vôbec, preto žalobca správne požaduje úroky z omeškania až do ich zaplatenia. Splátky splatné v auguste 2016 a septembri 2016 síce uhradené boli, ale až po dátume ich splatnosti (úhrady z 20.09.2016 a 20.12.2016), a preto žalobca môže požadovať úroky z omeškania len do okamihu ich splatnosti (augustová splátka uhradená 20.09.2016 a septembrová splátka uhradená 20.12.2016). Žalobca si potom správne uplatnil úroky z omeškania za tieto dve splátky len do dňa ich oneskorenej úhrady. Najvyššia prípustná výška úrokov z omeškania v rozhodnom období bola podľa § 10c a § 3 ods. 1 nariadenia 87/1995 Z.z. (vzhľadom na to, že záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013) o 8 percent vyššia, než je základná úroková sadzba ECB, ktorá bola počnúc dňom 16.03.2016 v sadzbe 0%, teda úroky z omeškania môžu byť uplatnené najviac v sadzbe 8% ročne. Žalobcom uplatnené úroky z omeškania najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania neprekročili a boli uplatnené v správnej sadzbe. Preto súd voči žalovanému 1/ vyhovel žalobe aj čo do úrokov z omeškania.

30. Čo sa týka záväzku žalovanej 2/, súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná 2/ bola zmluvnou stranou zmluvy o pôžičke. Z oboznámenej zápisnice z pojednávania dňa 24.07.2019 vo veci sp.zn. 23C/236/2016, kde vypovedal ako svedok Vladimír G. - brat žalobcu a žalovaného 1/, vyplynulo, že tento potvrdil, že v roku 2004 poskytol žalobca úver žalovanému 1/, pričom uviedol, že dohoda bola taká, že ho bude splácať žalovaný 1/. Z výpovede svedka ďalej vyplynulo, že žalovaná 2/ sa takejto dohody nezúčastnila a že na rokovaníach prítomná nebola. To potvrdzuje tvrdenia žalovanej 2/, ktorá uviedla, že rokovaní ani dohody sa nezúčastnila, lebo by s niečím takým nesúhlasila a v roku 2004 o žiadnej pôžičke nevedela, pričom aj sám žalobca na pojednávaní v prejednávanej veci uviedol, že celé to spáchali len žalovaný 1/ a jeho matka, ktorí boli aj prítomní pri dohode a že žalovaný 1/ ho uistil, že on nebude mať žiaden problém so splácaním. To, že peniaze sa zaviazal splácať ústne žalovaný 1/ vysvitlo aj z predloženého prehlásenia zo dňa 07.04.2004, ktoré spísali okrem žalobcu aj matka žalobcu a žalovaného 1/ a ich brat Vladimír G., ktorí boli prítomní pri ústnej dohode. Hoci svedkyňa M., ktorej výpoveď zachytená v zápisnicu v konaní sp.zn. 23C/236/2016 bola tiež predmetom oboznamovania, nebola prítomná na dohode o pôžičke a o skutočnostiach má len nepriamu vedomosť, potvrdila, že vie, že sa pôžičku žalovaný 1/ zaviazal splácať sám, a preto i takýto nepriamy dôkaz je v súlade so

zisteniami vyplynúcimi z ostatných vykonaných dôkazov a je spôsobilý spolu s nimi preukázať, kto bol zmluvnou stranou zmluvy o pôžičke na strane dlžníka. Tvrdenia žalovaného 1/, že manželka bola na rokovaní prítomná a že sa i ona zaviazala pôžičku splácať, tak v konaní neboli nijako preukázané. Súd preto uzavrel, že žalovaná 2/ nebola zmluvnou stranou zmluvy o pôžičke, pričom dlžníkom z nej bol len žalovaný 1/. Za takto zisteného skutkového stavu potom je treba konštatovať, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa nepovažuje zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21.12.1973 sp.zn. 3Cz/57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, alebo napr. i rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2011 sp.zn. 4Cdo/234/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.09.2009 sp.zn. 4Cdo/132/2008), a preto uzavretím zmluvy o pôžičke len jedným z manželov nevznikol spoločný záväzok manželov, pretože nešlo o vybavovanie záležitosti týkajúcej sa spoločných vecí a z tohto dôvodu k takémuto právnomu úkonu nebol potrebný súhlas žalovanej 2/. Súdna prax vychádza zo záveru, že takáto zmluva o pôžičke nepredstavuje dispozíciu so spoločnými finančnými prostriedkami žalovaného 1/ a žalovanej 2/, keďže touto zmluvou mali byť finančné prostriedky iba získané do BSM. Zo zmluvy o pôžičke je tak zaviazaný iba žalovaný 1/, zmluva predstavuje iba jeho individuálny záväzok, keďže len on sa k plneniu z nej zaviazal, a preto pasívna solidarita manželov je v takomto prípade vylúčená. V prípade, že sa teda jedná o zmluvu o pôžičke uzavretú len jedným z manželov, je veriteľ povinný žalovať len toho manžela, s ktorým zmluvu o pôžičke uzavrel, pretože len tomuto manželovi ako dlžníkovi svedčí hmotnoprávna povinnosť predmetnú pôžičku vrátiť. Vzhľadom, nato že nebolo preukázané, že by i žalovaná 2/ zmluvu o pôžičke so žalobcom uzavrela, pričom sa ani nejedná o právny úkon týkajúci sa spoločných vecí manželov (§ 145 ods. 2 OZ), súd voči nej žalobu zamietol. Ak aj žalobca na pojednávaní tvrdil, že na zabezpečenie úveru mu poskytnutého uzavreli žalovaní ako záložní dlžníci záložnú zmluvu, toto na prijatom právnom závere nič nemení, pretože to môže preukázať nanajvyšš vedomosť žalovanej 2/ o pôžičke, nie však to, že ona sama bola zmluvnou stranou zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/. Ak by aj žalovaná 2/ mala postavenie záložného dlžníka, z tohto postavenia jej neplynie povinnosť splácať dlh žalobcovi, ale len prípadne strpieť výkon záložného práva banky k zálohu. Ani poskytnutie peňazí na spoločný účet žalovaných v tom čase ako manželov ešte nezakladá povinnosť žalovanej 2/ pôžičku splácať, keďže dohoda o tom, kde budú peniaze z pôžičky poukázané, predstavuje len dohodu o platobnom mieste a ani v prípade, že sa zmluvné strany dohodnú na platobnom mieste napr. na účet nezainteresovanej tretej osoby, takáto dohoda nezakladá povinnosť tejto tretej osoby čokoľvek veriteľovi plniť. Pre úplnosť súd uvádza, že žalovaná 2/ prakticky v celom konaní (podaním odporu počnúc) uvádzala, že nebola pri dohode o pôžičke, nevedela o nej, pretože by s niečím takým vzhľadom na iné dlhy nesúhlasila a svoj záväzok voči žalobcovi vnímala iba ako povinnosť morálnu a nie právnu. Pokiaľ od počiatku dôvodila tým, že pri dohode o pôžičke nebola, potom jej záujem vysporiadať záväzok vo vzťahu k žalobcovi nemožno vnímať ako prípadné uznanie dlhu a ani za iný úkon, ktorým by prípadne chcela prevziať na seba tento záväzok. Z jej písomných podaní aj ústnych prednesov vyplýva, že sa sama ani necítila byť zmluvnou stranou (sama uvádzala, že pri dohode nikdy nebola). Rovnako tak to, že čiastočne uhradila dlh, ešte nezakladá jej postavenie ako zmluvnej strany zo zmluvy o pôžičke, najmä keď v zmysle § 147 ods. 1 OZ by i ona bola povinná strpieť uspokojenie dlhu manžela aj z majetku patriaceho do BSM, hoci sama pasívne vecne legitimovaná v konaní voči manželovmu veriteľovi nie je. Sama žalovaná 2/ sa vyjadrila tak, že keď bol manžel nezamestnaný a ona uhrádzala potreby a dlhy, hradila to, čo bolo najdôležitejšie len zo svojho príjmu, a preto je zrejmé (a tak je to aj v manželstve úplne bežné), že sa hradia tie najpálčivejšie dlhy bez toho, aby sa rozlišovalo, kto sa na zaplatenie toho- ktorého dlhu konkrétne zaviazal. Ani to, že peniaze z pôžičky mali byť použité na dostavbu domu žalovaných v tom čase ako manželov nezakladá povinnosť žalovanej 2/ pôžičku splatiť, keďže aj za situácie, že peniaze boli použité na nadobudnutie či zveľadenie veci patriacej do BSM, je dlžníkom len ten, kto zmluvu o pôžičke uzavrel, bez ohľadu na to, či z peňazí mal prospech len jeden z manželov, obaja, alebo prípadne tretia osoba. Nakoniec, sama žalovaná 2/ aj poprela, že by z týchto peňazí mala i ona nejaký úžitok a výslovne poprela aj to, že by vôbec tieto peniaze boli skutočne aj použité na dostavbu spoločného domu. Ani dodatočná vedomosť žalovanej 2/ o dlhu, na úhradu ktorého sa jej manžel zaviazal, z nej nerobí zmluvnú stranu zmluvy o pôžičke. S poukazom na všetko vyššie uvedené voči žalovanej 2/ súd žalobu zamietol.

31. Pokiaľ žalovaný 1/ navrhoval vo svojich písomných podaniach dôkazy, a síce zabezpečením vyšetrovacieho spisu ohľadom skoršieho nepravdivého obvinenia žalovaného 1/ z úverového podvodu a vykonaním znaleckého dokazovania spracovaním znaleckého posudku na posúdenie pravosti podpisu žalobcu na zmluve z Prvej stavebnej sporiteľne č. XXXXXXXXXXXX, súd konštatuje, že tieto dôkazy nevykonal, nakoľko pre posúdenie relevantných skutkových otázok potrebných pre rozhodnutie vo veci boli tieto dôkazy nadbytočné. Ani jeden z nich sa totiž netýkal prejednávaneho záväzkového vzťahu

medzi stranami sporu, ale iných okolností, nie však tvrdenej zmluvy o pôžičke, z ktorej je v tomto konaní žalobcom nárok vyvodzovaný. Tieto dôkazy nesúviseli s meritom veci a neboli by spôsobilé objasniť žiadnu skutočnosť čo do základu alebo výšky nároku. Žalovaný 1/ produkoval v konaní viaceré listinné dôkazy (nad rámec už vyššie uvedených), avšak z nich (a to konkrétne odpoveď spol. Provident Financial, s.r.o. na žiadosť o poskytnutie informácií zo dňa 30.11.2017, email označený ako „Miro, vyzývam Ťa na serióznu odpoveď a na dobrú vôľu“, list pani I., návrh na rozvod manželstva, záverečná podpisová časť úverovej zmluvy z 25.07.1997 s Prvou stavebnou spoločnosťou, a.s., zmluva o postúpení pohľadávky z 15.03.2019) nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na vyššie uvedené skutkové a právne závery, pretože nesmerovali k preukázaniu záväzkového vzťahu medzi stranami sporu, a teda sa netýkajú ani základu ani výšky uplatneného nároku. Ak žalobca na pojednávaní navrhoval vypočúť ako svedkyňu Silviu N., tento dôkaz súd rovnako nevykonal, keďže mala byť vypočutá na objasnenie skutočností či sa jednalo alebo nejednalo o pôžičku. Avšak vzhľadom na to, že existencia zmluvy o pôžičke jednoznačne vyplynula z ostatných dôkazov, jej výsluch bol nadbytočný a okrem toho súd oboznámil aj zápisnicu z pojednávania zo dňa 24.07.2019 sp.zn. 23C/236/2016, kde sa svedkyňa k tejto okolnosti už skôr vyjadrila. Nebola navrhovaná ako svedok za účelom preukázania toho, či žalovaná 2/ bola alebo nebola účastníčkou zmluvy o pôžičke, keď žalobca výslovne uviedol, že k tejto okolnosti by sa svedkyňa vyjadríť nevedela a za účelom preukázania tejto skutočnosti ju nenavrhoval vypočúť, a preto jej výsluch v kontexte ostatných dôkazov svedčiacich jednoznačne v prospech tvrdenia, že záväzkový vzťah vznikol titulom zmluvy o pôžičke a nie iným titulom, bol nadbytočný.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže voči žalovanému 1/ bolo žalobe vyhovieť v celom rozsahu, treba konštatovať plný úspech žalobcu v tejto časti, a preto žalobca má proti žalovanému 1/ nárok na plnú náhradu trov konania, ktorý nárok mu súd voči žalovanému 1/ aj priznal. Voči žalovanej 2/ bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, žalobca je vo vzťahu k nej preto plne neúspešnou stranou a plne úspešnou procesnou stranou je žalovaná 2/, a preto má žalovaná 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.